

ת"פ 9652/01/14 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נגד א. ב. א. ויקטורי חברה לניהול ואחזקות בע"מ

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 9652-01-14 מדינת ישראל נ' א. ב. א. ויקטורי חברה לניהול ואחזקות בע"מ
תיק חיצוני: ה.ת. 810103682/1

בפני	כבוד השופטת שרה חביב
המאשימה	מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה באמצעות ב"כ לפידות מלכיאוור אברמוביץ ושות'
נגד	א. ב. א. ויקטורי חברה לניהול ואחזקות בע"מ באמצעות
הנאשמת	ב"כ עו"ד גד תורג'מן ועו"ד אשר אפריאט

הכרעת דין

מצאתי כי יש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה שלוש עבירות של אי החזרת פיקדון לצרכן - עבירה לפי סעיפים 6(ב) ו- 18(א)(3) בחוק הפיקדון על מכלי משקה, תשנ"ט-1999 [להלן: "**חוק הפיקדון**"].

רקע עובדתי

1. בכתב האישום נטען כי חוק הפיקדון מטיל חובה על בית העסק לקבל מכלי משקה ריקים המובאים אליו על ידי הצרכנים ולשלם עבורם את סכום הפיקדון.

הנאשמת הפעילה, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, רשת חנויות מזון ברחבי הארץ, אשר עונה להגדרת "בית עסק" שבסעיף 1 בחוק הפיקדון. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמת שלושה מקרים בהם סירבה לשלם את סכום הפיקדון, במזומן, בעבור מכלי המשקה שהשיבו נציגי המשרד להגנת הסביבה, אשר ערכו ביקורות בסניפים שהפעילה הנאשמת.

2. הנאשמת הכחישה באמצעות בא כוחה את המיוחס לה בכתב האישום, וטענה כי שילמה לפקחים את דמי הפיקדון. בנסיבות אלה העידו כלל עדי התביעה - כולם פקחי משרד איכות הסביבה אשר נכחו באירועים המתוארים

בכתב האישום.

ביום 7.4.2015 ביקשתי סיכומי השלמה בשאלת הפרשנות אותה מבקשים הצדדים לאמץ לסעיף 6 בחוק הפיקדון. המאשימה הגישה סיכומי השלמה ביום 12.5.2015, ב"כ הנאשמת הגיש סיכומי השלמה ביום 31.5.2015. נקבע כי הכרעת הדין תישלח לצדדים בדואר וזאת בהסכמתם.

בשל טעות בלשכתי הכרעת הדין לא ניתנה במועד מוקדם יותר, אלא באיחור משמעותי. אין לי אלא להתנצל בפני הצדדים.

3. אין מחלוקת בין הצדדים כי בימים המפורטים בכתב האישום [בתאריכים 17.3.2013 ו- 22.4.2013 בסניף הנאשמת בקרית מלאכי; ובתאריך 22.4.2013 בסניף הנאשמת בלוד] ביקרו פקחים מטעם המשרד להגנת הסביבה בסניפי הנאשמת ותמורת מכלי המשקה שהחזירו קבלו תעודות זיכוי.

המחלוקת העובדתית היא בשאלה האם בקשו אותם פקחים כסף מזומן עבור מכלי המשקה וסורבו. המחלוקת המשפטית בין הצדדים היא בשאלה האם הנפקת תעודת זיכוי מקיימת אחר דרישת חוק הפיקדון.

4. המאשימה ביקשה בסיכומיה להרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום. המאשימה ציינה כי בשני אירועים טענות הפקחים לא נסתרו, שכן לא הובאו עדים רלוונטיים לשם כך מטעם ההגנה. המאשימה טענה כי היה על הנאשמת לשלם תמורת פיקדון מכלי המשקה במזומן, וכי השבת דמי הפיקדון בדרך של מתן זיכוי לרכישה בבית העסק מהווה הפרה של החוק. לצורך הוכחת האמור הפנתה המאשימה למילון אבן שושן לערך "פיקדון". לטענתה כאשר הפיקדון שהופקד הוא כסף מזומן, השבת דמי הפיקדון צריכה להיעשות אף היא במזומן. עוד טענה כי המחוקק נימנע מלכבול את הצרכן לבית עסק מסוים מאחר וכך תיפגע תכלית החוק בהפחתת כמות הפסולת הניתנת למחזור ויקטן תמריץ הצרכנים להגדלת היקף ההשבה. המאשימה הפנתה לדברי ההסבר להצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון - ביטול עסקה והחזר כספי), תשס"ח-2008 [להלן: "**הצעת חוק הגנת הצרכן**"], שם נכתב כי זיכוי אינו מהווה זכות ביטול שכן אין בכך השתחררות אמיתית מהעסקה, הצרכן מחויב לשוב אל אותו בית עסק ולבצע רכישה אחרת אשר לרוב אף מוגבלת בזמן.

5. ב"כ הנאשמת ביקש מנגד להורות על זיכוי הנאשמת. ב"כ הנאשמת ציין כי אין מחלוקת שבשלושת האירועים המתוארים ניתן על ידי הנאשמת זיכוי כספי בשווי ערך מלא למכלי המשקה שהוחזרו. על כן, על פי האמור, בכל שלושת האירועים שילמה הנאשמת את דמי הפיקדון בהתאם לחוק הפיקדון. הוא הדגיש כי לשון החוק אינה נוקבת במילה "מזומן", ופרשנות זו של המאשימה היא פרשנות שאין לה כל חיזוק. אין להכניס לחוק מה שאין בו ואינו תואם את לשון החוק ותכליתו. עוד טען כי בתיקון כתב האישום, אשר במהלכו הוספה המילה "במזומן" לתיאור החלק העובדתי של כתב האישום, הודתה המאשימה כי זיכוי כספי מהווה תשלום דמי פיקדון. המאשימה לא הוכיחה כי הנאשמת סירבה באופן עקרוני להשיב כסף במזומן, אם נתבקשה לעשות כן. עם זאת, עדי הנאשמת הוכיחו כי נוהלי הנאשמת הם בהתאם לחוק, שכן הוכח כי המדיניות בכל סניפי הנאשמת היא קבלת זיכוי כספי בעד דמי הפיקדון, וככל שהצרכן מבקש

כסף מזומן - הוא מקבל זאת ללא כל התנגדות.

כאן המקום לציין כי בסיכומי לא עמד ב"כ הנאשמת על השאלה האם, לאור פרשנותו של סעיף 6(ב) בחוק הפיקדון, רשאית הנאשמת לסרב לשלם במזומן תמורת השבת מכלי המשקה.

דין והכרעה

6. ראיות המאשימה מתבססות על עדויות פקחים מטעם המשרד להגנת הסביבה אשר נכחו באירועים. מדובר בעדים אשר השאירו רושם אמין ומהימן, לא נטו להגזמות אלא לדיוק וניכר היה שאין ולא היה להם עניין בתוצאות הביקורות שערכו, והיו אף שמחים לעזוב את מקום הפיקוח מבלי לרשום דו"חות קנס.

7. מראיות המאשימה עולה כי בתאריך **22.4.2013** התקיים מבצע במשטרה הירוקה בנושא חוק הפיקדון, במסגרתו נערכו ביקורות בבתי עסק. במסגרת המבצע הגיעו ע.ת. 1 וע.ת. 2 לסניף הנאשמת בלוד. בסניף נתנה הקופאית הראשית בעד מכלי המשקה הריקים שהוחזרו זיכוי לרכישה בחנות, על אף שנעשו ניסיונות מצד פקחי המשרד להגנת הסביבה לקבל החזר במזומן - הם סורבו [ראה ת/1; ת/2; עדותו של ע.ת. 1 בעמ' 4 שורות 27-28; עדותו של ע.ת. 2 בעמ' 7 שורות 1-6].

כעולה מת/1 ת/2 ועדויות ע.ת. 1 וע.ת. 2 מנהל הסניף, מר אבי לוי, קיבל לידי את הדו"ח והוסברה לו הסיבה למתן הדו"ח. מר אבי לוי לא הובא לעדות מטעם ההגנה.

בנסיבות העניין ולאור התרשמותי מעדויות ע.ת. 1 וע.ת. 2 אני קובעת כי ביום 22.4.2013, בסניף הנאשמת בלוד, סירבה הנאשמת להשיב לעדי התביעה את דמי הפיקדון במזומן והנפיקה תעודות זיכוי בעד מכלי המשקה שהוחזרו.

8. ביום **17.3.2013** נעשתה ביקורת בסניף הנאשמת בקרית מלאכי, זאת בעקבות "פניית ציבור" שהגיעה למשרד להגנת הסביבה אשר העלתה חשד לעבירה סביבתית. במסגרת ביקורת זו הגיע ע.ת. 3 לסניף, שם סירבו לבקשתו לקבל בעד מכלי המשקה שהחזיר כסף מזומן והנפיקו לו תעודת זיכוי [ת/4; עדות ע.ת. 3 בעמ' 8 שורות 17-20]. ע.ת. 3 קיים ביקורת נוספת בסניף קרית מלאכי, זאת בתאריך **22.4.2013**, גם אז סירבו לבקשתו לקבל החזר מזומן בעד מכלי המשקה שהחזיר והנפיקו לו תעודת זיכוי [ת/5 שורה 32].

9. מנהל סניף קרית מלאכי, מר שגיא ברדה, חתום על קבלת שני הדו"חות. מהדו"חות עולה כי תגובותיו לטענות המפקח היו **"אין לי מה לומר"** [ראה ת/4] ו- **"זה ההוראה שאני קיבלתי"** [כך במקור, ש.ח.; ראה ת/5]. בחקירתו הנגדית, לשאלת ב"כ הנאשמת לפיה מנהל הסניף, ע.ה. 2, אמר מפורשות כי ניתן לקבל החזר מזומן בקופה הראשית, ציין ע.ת. 3 כי יכול להיות שנאמר דבר כזה, אך זאת רק לאחר שהוא הזדהה כמפקח המשטרה הירוקה וכאשר רשם את

הדו"ח [ראה עמ' 10 שורות 6-5; שורות 11-8].

10. מת/5 עולה כי הקופאית אשר סירבה בתאריך **22.4.2013** בסניף קרית מלאכי לבקשת ע.ת. 3 לקבל כסף מזומן תמורת הפיקדון היא הגברת ירדן חיבה. זו לא הובאה לעדות מטעם ההגנה ועל כן טענות ע.ת. 3 לא נסתרו.

מטעם ההגנה העיד מנהל סניף קרית מלאכי, מר שגיא ברדה, אשר כאמור לעיל חתם על הדו"חות ת/4 ות/5. הוא תיאר כי אצל הנאשמת קיים נוהל החזרת מכלי משקה ריקים, ולפיו במידה והלקוח מבקש החזר דמי הפיקדון במזומן, הוא אכן יקבל החזר שכזה [ראה עדות ע.ה. 2 בעמ' 13 שורות 6-4; שורות 20-18]. הוא הכחיש כי ע.ת. 3 ביקש החזר במזומן [בעמ' 13 שורה 9; שורות 15-13], הכחיש כי הגיב "אין לי מה לומר" [עמ' 13 שורות 24-22; שורה 19; שורה 21] ואף הכחיש כי הגיב "זאת ההוראה שקיבלתי" [עמ' 15 שורה 22].

11. בחתימתו אישר מר שגיא ברדה את תגובתו בתאריכים אלה. סבורתני כי אין לקבל את גרסתו של ע.ה. 2 לעניין הכחשת דבריו בדו"חות. על גרסה זו לא נחקר ע.ת. 3, והרושם הוא שגרסה זו נולדה לצורך ההליך המשפטי.

בנסיבות העניין ולאור התרשמותי מעדויות ע.ת. 3 וע.ה. 2 אני קובעת כי ביום 17.3.2013 וביום 22.4.2013, בסניף הנאשמת בקרית מלאכי, סירבה הנאשמת להשיב לעד התביעה את דמי הפיקדון במזומן והנפיקה תעודות זיכוי בעד מכלי המשקה שהוחזרו.

12. מטעם הנאשמת העידו מר רמי גואטה, ע.ה. 1, ומר שלומי זרדוק, ע.ה. 3. העדים העידו כי על פי הנוהל הקיים ברשת הנאשמת כאשר לקוח מבקש החזר מזומן בגין מכלי המשקה הריקים שהחזיר, הוא אכן יקבל מזומן [ראה עדות ע.ה. 1 בעמ' 11 שורות 5-4; שורות 14-13; ראה עדות ע.ה. 3 בעמ' 16 שורות 13-12].

ב"כ הנאשמת ביקש לחזק עדויות עדי ההגנה הנ"ל בכך שהציג, שלא על פי סדרי הדין, את נהלי הנאשמת בעניין הנדון [ראה עמ' 17 שורה 11]. סעיף 4.9 לנהלים הנ"ל קובע ש"הלקוח ייגש עם טופס החזר בקבוקים לקופה ראשית ועבור הטופס הזה יקבל זיכוי למימוש בכל זמן שהוא" [ראה עמ' 17 שורות 19-17]. סבורתני כי הנוהל האמור מחזק במקרה זה את טענת עדי המאשימה באשר לדרך בה קבלו תמורת הפיקדון.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי בשלושת המקרים המפורטים בכתב האישום החזירה הנאשמת לעדי התביעה את תמורת הפיקדון באמצעות תעודות זיכוי שהנפיקה.

פרשנות סעיף 6 בחוק הפיקדון

13. ענייננו בשאלת פרשנותו של סעיף 6 בחוק הפיקדון, על כן לשם בדיקת לשון החוק ותכליתו יש להידרש לפרשנות אשר מציע כל אחד מהצדדים.

6. (א) צרכן שיש בידיו מכל משקה ריק מסומן, רשאי להחזירו לבית עסק שבו מוכרים מכלי משקה מלאים מסוג כלשהו, של היצרן או היבואן, לפי הענין, של מכל המשקה שהוחזר.
- (ב) בית עסק כאמור בסעיף קטן (א) חייב לקבל מכל משקה ריק מסומן שמוסר לו צרכן, ולשלם לו את דמי הפיקדון בעדו.
- (ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ..."

השאלה שבמחלוקת היא האם השבת דמי הפיקדון כמצוות הסעיף יכול שתהיה באמצעות זיכוי או שמא יש להשיב את דמי הפיקדון באמצעות כסף מזומן בלבד.

14. על פי עיקרון החוקיות, אין עונשין אלא בחוק. ההיבט הרלוונטי למחלוקת בין הצדדים לענין עיקרון החוקיות הוא ההיבט של פרשנות האיסור הפלילי. סעיף 34כא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע לענין פרשנותה של נורמה פלילית כי נקודת המוצא היא המשמעות הטבעית של מילות החוק. מבין שני פירושים סבירים יועדף הפירוש המצמצם את היקפו של האיסור הפלילי. כלומר, הכלל הוא כי במקום בו ניתן לפרש את החוק לפי תכליתו בשני פירושים סבירים - יש לבחור את הפירוש המקל ביותר עם נאשם היפותטי עליו מוטלת אחריות לפי אותו דין.

יחד עם זאת, נקבע כי עקרונות הפרשנות התכליתית צריכים להנחות גם בפרשנות הנורמה הפלילית, עלינו ללכת במשעולי פרשנותה התכליתית של הנורמה מתוך חתירה לפרשנות אשר תגשים בצורה הטובה ביותר את מטרת הנורמה.

[דברי כב' השופטת ארבל בע"פ 4654/03 חרב וליד נ' מדינת ישראל (26.6.2006), פסקה 13]:

"בחינת תכלית החוק ומטרתו הינן חלק מתפקידו כמפרש החוק וכאמון על שלטון החוק. מבלי שתינתן הדעת לתכלית החוק יהפוך מעשה פרשנות החקיקה מכניסטי, רובוטי. כיצד זה ניתן לפרש הנורמה מבלי להביא אל מול עינינו את המטרה שלשמה נחקקה? מטרה זו היא בבחינת חץ מורה דרך, היא בבחינת מצפן ובלעדיה לא יהא באפשרותנו לפלס את דרכנו ביער המילים. נראה לי כי המהלך הפרשני צריך להיות כזה בו לאחר שבודד הפרשן את אותן אפשרויות פרשניות המתיישבות עם לשון הטקסט, יהא עליו לבחון אלו מהן מתיישבות עם תכלית ההוראה. רק אם שני שלבים אלה לא שפכו אור על פירושה של הנורמה והיא נותרה נתונה לפרשנויות אפשריות שונות, רק אז יש מקום, לדידי, להפוך את הכלל הקבוע בסעיף 34כא לחוק העונשין לכלל המכריע באשר לפרשנות הדין באופן שתיבחר הפרשנות המקלה."

15. לפרשנות התכליתית שלושה רכיבים: לשונה של הנורמה, תכליתה של הנורמה ושיקול הדעת שמפעיל השופט כאשר הוא בוחר בין האפשרויות הפרשניות הקיימות.

לענין לשון הנורמה נקבע כי:

"חוק פלילי, כמו כל חוק אחר, אין לפרשו לא על דרך הצמצום ולא על דרך ההרחבה, אלא על דרך מתן משמעות הגיונית וטבעית ללשון החוק כדי להגשים את מטרת החקיקה. מלותיו של החוק אינן מבצרים, שיש לכבשם בעזרת מילונים, אלא עטיפה לרעיון חי, המשתנה על-פי

נסיבות הזמן והמקום, לשם הגשמת מטרתו הבסיסית של החוק.

[ר' פסק דין של כב' השופט ברק בע"פ 787/79 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4) 421, 427 (1980)].

לעניין תכליתה של הנורמה, יש לבחון האם לשון הנורמה מובילה לפרשנות הגיונית אחת ויחידה. כשיש משמעויות לשוניות שונות אפשריות, יש לבחור את הפרשנות המשפטית אשר תגשים בצורה הטובה ביותר את תכלית החוק ואת הערכים המוגנים החוסים בצלו.

מן הכלל אל הפרט

16. שתי פרשנויות אפשריות להגדרת תשלום דמי פיקדון ושנטענו על ידי ב"כ הצדדים - פרשנויות אלה עלו בסיכומי הצדדים והן תשלום כסף מזומן או תשלום באמצעות זיכוי כספי לשימוש עתידי בבית העסק. לטענת ב"כ הנאשמת יש לאמץ את הפרשנות לפיה זיכוי כספי יוכל לשמש כהשבת דמי פיקדון כדין. לטענת המאשימה פרשנות שכזו נוגדת את תכליתו של החוק וכל כן השבת דמי הפיקדון תעשה אך ורק במזומן.

17. לאחר שבחנתי את הטענות, ולאור עיקרון החוקיות והתכלית החקיקתית סבורתי כי הפרשנות הראויה של סעיף 6(ב) בחוק הפיקדון היא כי ניתן לשלם את דמי הפיקדון באמצעות זיכוי כספי, אך חלה חובה על בתי העסק לשלם תמורת הפיקדון במזומן ללקוח המבקש לעשות כן. זוהי פרשנות המאזנת בין תכלית החקיקה מחד והנטל שחל על בתי העסק מאידך, ועל כן מגשימה באופן טוב יותר את עיקרון החוקיות.

18. חוק הפיקדון נכנס לתוקפו ביום 1.10.2001. כעולה מהצעת חוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1998 בעמ' 215, תכליותיו של חוק זה הן:

"להצעת חוק זו שתי מטרות עיקריות: האחת - שיפור רמת הניקיון ברשות הרבים, והשניה - הקטנת כמות האשפה המופקת ונטמנת, והנהגת שיטה שתעודד ותמריץ ייצור ושימוש במכלי משקה הניתנים למיחזור."

מכאן עולה כי התכלית החקיקתית של סעיף החוק היא תמריץ הצרכן לאסוף את מכלי המשקה ולהשיבם לבתי העסק לשם העברתם לתאגיד המחזור.

תקנות הגנת הצרכן (ביטול עסקה), תשע"א-2010 [להלן: **"תקנות הגנת הצרכן"**] שופכות אור על המנגנון הקבוע בסעיף 6 בחוק הפיקדון. כעולה מתקנות הגנת הצרכן, אופן החזרת התמורה יעשה באמצעות מזומן, בשיק מזומן או באמצעות זיכוי כרטיס האשראי. בהצעת חוק הגנת הצרכן נאמר כי:

"הזיכוי אינו מהווה זכות ביטול אמיתית, המהווה השתחררות אמיתית מהעסקה, מאחר והצרכן מחויב לחזור אל אותו עוסק ולבצע רכישה אחרת, אשר לרוב אף מוגבלת בזמן. מתן זכות ביטול עסקה וחוב העוסק בהחזר כספי לצרכן, מן הטעם של נוחות אובייקטיבית לצרכן,

עמוד 6

ישפרו את מעמדו של צרכן באופן משמעותי. התחרות שתיווצר בין העוסקים תקדם את הסחר ההוגן ותשפר את השירות לצרכן ואת איכות המוצרים והשירותים."

עם זאת, יש לציין כי שלא כחוק הפיקדון, תקנות הגנת הצרכן נועדו להגן על הצרכן ואין המדובר כבענייננו במישור הפלילי.

19. לעניין פרשנות סעיף 6 בחוק הפיקדון נקבע בעבר, בעניין אזרחי של תובענה ייצוגית, מפיו של כב' השופט ישעיה, כי:

"יתירה מכך, מלשון ס' 6 לחוק (חוק הפיקדון), לומד ב"כ המבקשים כי השבת דמי הפיקדון עבור הבקבוקים היא בתשלום במזומן ולא בדרך של זיכוי כפי שנוהגת המשיבה.
"פרשנות" זו של לשון החוק אינה מבוססת ונוטה אני לדחותה. לא ברור מאין הסיקו המבקשים כי תשלום דמי הפיקדון עבור הבקבוקים לפי חוק הפיקדון חייב להיות אך ורק בכסף מזומן. ס' 6(ג) לחוק מחייב את המשיבה לשלם דמי הפיקדון, אך לא צוין, ולו ברמז, כי יש לעשות כן אך ורק במזומן.
המשיבה מסיבותיה ושיקוליה, מציעה את החזר דמי הפיקדון בהנפקת תעודת זיכוי הניתנת למימוש מידי, לא רק על ידי קניית מוצרים שונים בסניפיה ("זיכוי מותנה") אלא אף על ידי קבלת כסף מזומן בקופת הסניף - הכל לפי רצונו או בחירתו של הלקוח."

[בש"א (ת"א) 3005/08 יונתן קמחי נ' שופרסל בע"מ (4.8.2009), פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט ישעיה.]

20. השבת דמי הפיקדון בדרך של מתן זיכוי סבירה היא, והיא אף עולה בקנה אחד עם התכלית החקיקתית. חרף האמור, באם הצרכן מבקש לקבל את דמי הפיקדון בכסף מזומן - ובית העסק מסרב לעשות כן, יש בכך כדי לפגוע בתמריץ הצרכני שאף הוא חלק ממטרות החקיקה הנדונה וכתוצאה נפגעת התכלית החקיקתית.

בנסיבות העניין, כבילת הלקוח לבית העסק באמצעות מתן זיכוי בלי האפשרות לקבל תחתיו החזר במזומן היא מעשה הנוגד את התכלית החקיקתית של סעיף 6(ב) בחוק הפיקדון ועל כן - עבירה פלילית היא.

לאור כלל האמור, ולאחר שהוכח כי הנאשמת סירבה להשיב לפקחי המשרד להגנת הסביבה את דמי הפיקדון במזומן; אני מרשיעה את הנאשמת בשלוש עבירות של אי החזרת פיקדון לצרכן בתאריכים 17.3.2013 ו- 22.4.2013 בסניף הנאשמת בקרית מלאכי; ובתאריך 22.4.2013 בסניף הנאשמת בלוד - עבירה לפי סעיפים 6(ב) ו- 18(א)(3) בחוק הפיקדון.

קובעת לטיעונים לעונש ליום 5.4.2016 בשעה 09.30.

ככל שיגיעו הצדדים להסכמות עונשיות ביניהם ויבקשו להימנע מטיעונים לעונש, יעשו על כן הודעה כתובה.

המזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לב"כ הצדדים ותזמנם לדיון.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ו, 07 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.